

ارایه الگوی جامع پایداری اجتماعی در مجموعه های مسکونی (مطالعه موردی: مجتمع های مسکونی شهر وین کشور اتریش^۱)

الناز شکوهی^{۱*}، مصطفی یزدانی^۲

۱- کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه سوره، تهران، ایران، shokoohifateme@gmail.com

۲- کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه سوره، تهران، ایران، moyazdani110@gmail.com

چکیده

دستیابی به طرح مسکونی پایدار با کیفیت، به هماهنگی شاخص های مختلف بستگی دارد. این طرح باید یک رویکرد جامع، شامل ویژگی های فنی، عملکردی، اجتماعی و زیبایی شناسی باشد و محدودیت منابع انرژی را در نظر بگیرد. مشکلات عمده ای در مواجهه با بخش ساخت و ساز مسکن وجود دارد، مانند جهانی شدن، صنعتی شدن، عدم تعادل بین طبیعت و انسانیت. این مشکلات کیفیت زندگی ما را در آینده تعیین خواهند کرد. طراحی مسکن پایدار باید از طریق پروژه های هیجان انگیزی که حافظ انرژی، الهام بخش، منسجم، پویا و قابل استفاده می باشند، بیان شود. ساختمان های پایدار نه تنها تأثیر کم تری بر محیط زیست دارند، بلکه کیفیت معماری را برای زندگی بهتر و مسکن امروز و نسل های آینده نیز با رویکرد جامع تری تضمین می کنند. پژوهش حاضر با هدف، بهبود طراحی مسکن پایدار اجتماعی از طریق ارزیابی پایداری اجتماعی با توجه به معیارهای تعیین شده، به روش کیفی صورت گرفته است. اقدامات پایدار و کارآمد در کشورهای توسعه یافته، به ویژه کشورهای اروپایی نشان گر پیشرفت قابل توجهی در زمینه پروژه های مسکونی با کیفیت می باشد. به منظور دستیابی به این هدف، این مقاله ابتدا به اهمیت و ضرورت پایداری اجتماعی در مسکن اشاره می کند، سپس براساس معیارهای توصیف شده، سه نمونه موردی از شهر وین (پایتخت اتریش) برگزیده شده است، که دارای «جایزه معماری پایدار» می باشد. با بررسی کلی از موفقیت نمونه های مورد مطالعه در زمینه و کاربرد این مفهوم در مسکن طبقه متوسط، نتایجی حاصل شد که نشان می دهد، عوامل موفقیت توسعه پایدار اجتماعی در مسکن، "طراحی و مشارکت در نیازهای ساکنان، توجه به سیرکولاسیون، برنامه ریزی کارآمد، انعطاف پذیری، ایمنی، سلامت، رفاه و آسایش، اتاق های مشترک و امکانات، فضاهای باز، زمین بازی کودکان، نسبت ساختمان ها، تنوع واحدهای زندگی، خدمات پارکینگ، انباری و زباله" راهی به سوی دستیابی به توانایی برای فراهم نمودن سطوح قابل توجهی از نیازهای روانی افراد و در نهایت فضایی برای رشد می باشد.

واژه های کلیدی: پایداری اجتماعی، کیفیت مسکن، ارزیابی مسکن، طراحی مسکن

۱- مقدمه

راهبرد ساخت مجموعه های بزرگ مسکونی که در معماری مدرن به عنوان پاسخی منطقی به نیاز مسکن جمعیت های در حال رشد سریع ابداع شد، از دهه ۷۰ قرن بیستم میلادی، به دلیل بروز مشکلات اجتماعی، مورد نقد و بازبینی قرار گرفت. [۱]
(Lang & Moleski, 2010) رشد فزاینده برنامه های توسعه به هشدارهای زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی منجر شد. در پاسخ گویی به بحران های به وجود آمده، رویکردهای جدیدی برای توسعه های آتی مطرح شد که مفهوم توسعه پایدار از

^۱- Vienna - Austria